

Individets umiddelbare Indflydelse, og fra den Side betragtet kan jeg forstaa, at mine ærede Meningsfæller gaa til den Side ved Afstemningen, som de gaa, men jeg tror, at den Valgerbefolkning, jeg saar nærmest, har en saa stor Sands for Friheden og dens Betydning, at den vil have sin Indflydelse selv under en provisorisk Tilstand, og jeg kan derfor mere rolig gaa til at stemme, som jeg agter at stemme idag. Hvis jeg stod som den Treoghalvtredstindstyvende, vilde jeg være glad, thi jeg var da overbevist om, at alle de Herrer vilde have den samme Lækkelse til Befolkningen, som jeg har; men, naar de ikke have den, ser jeg deri et Bevis paa, at de mene, at denne Sag er kommen for tidlig, at Folket neppe endnu er kommet saa meget med. Alligevel tror jeg, det er heldigt, at vi, der vide, at den Befolkning, der findes i vore Egne, er med ved vor Afstemning nedlægge en Protest imod Truslen om foreslåede Finantslove. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) kom til at omtale Indrømmelsespolitiken som den mindst heldige, og deri kan jeg give ham Ret. Det Flertal, hvortil jeg hører, har indladt sig i en politisk Underhandling med det ærede Medlem og hans Meningsfæller, og vi haave efter min Mening maattet sande, at de Indrømmelser, vi gjorde, vare yderst uheldige; thi vi fik efter min Overbevisning ikke Noget for dem. Jeg tror, at den Regjering, der vil føre en ligefrem, maadeholden Politik, og som rigtig vil forstaa sin Stilling efter Forsætningen, vil søge at indvirke paa begge Thing og vil søge at bringe dem sammen. Dette kalder jeg dog ikke en Indrømmelsespolitik, men jeg tror, det er en Politik, der vil bringe gavnlige Følger. Naar det ærede Medlem imidlertid talte om det Uheldige i Indrømmelsespolitiken, var det sandsynligvis hans Mening, at Regjeringen altid skulde staa fast paa hans og hans Meningsfællers Principer uden give noget efter; thi da den ifjor gjorde en lille Svingning for at give lidt efter, og da igjen iaar gjorde en lille Svingning, var det, at det ærede Medlem frasagde Regjeringen sin Støtte. — Jeg tror, jeg kan slutte hermed. Jeg har kun villet have, at naar jeg stemmer med Mindretallet, sker det, fordi jeg vil, at det skal slaas fast som en Kjendsgjerning, at der allerebe nu er Egne af Landet, der ere med. Jeg vil til Syvende og sidst have deres Frihed og deres umiddelbare Indflydelse gennem Grundlovens § 49.

Clausager: Det er med nogen Forbauselse, for ikke at sige Forundring, at jeg har hørt forskellige Uttringer fremsættes af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i Dagsmødet, og iblandt disse var navnlig hans Udtalelse om, at Folkethinget, hvis det vedtog de nu foreliggende Indstillinger fra Fællesudvalget, paa en Maade skulde godkjende de provisoriske Fi-

nantslove. Dette er nu stik imod min Betragtning. Det forekommer mig, at Ministeriets Udtalelser om provisoriske Finantslove have mødt et bestemt Svar og en bestemt Optraeden fra Folkethingets Side, og at dette har haaret sine Frugter. Var det ikke netop disse Udtalelser, der foranledigede, at et saa stort Flertal her i Thinget blev enigt om at gjøre forskellige Indrømmelser paa Finantsloven ved en eneste Behandling? Var det ikke disse Indrømmelser, der bragte Regjeringen i Forlegenhed for ikke at sige Landsthinget med, hvilket havde til umiddelbar Følge, at Ministeriet afgav den bestemte Erklæring, at saasnart begge Thing enedes om en Finantslov, vilde det forlange sin Afsted. Jeg tror saaledes, at naar et Ministerium har fremsat en saadan Trusel og derefter maa ende sin Tilværelse paa en saadan Maade — thi jeg betragter dets Tilværelse som endt, — men dertil skal jeg lidt senere komme nærmere tilbage — saa ligger der deri Bevis nok for, at Folkethinget har nedlagt en saa kraftig Protest imod provisoriske Finantslove, som det vel er muligt fra Thingets Side. Det ærede Medlem talte fremdeles om, at Thinget nu skulde være rede til at betale slige Udtalelser med en Finantslov. Nei, dette er ganske sikkert ikke Tilfældet. Thingene ere nu i Begreb med, hvad der forhaabentlig kan betragtes som afgjort, at blive enige om en Finantslov, men det sker ikke som Løn for Ministeriets Udtalelser, men snarere for endnu engang og endnu bestemtere at nedlægge en Protest mod disse Udtalelser af Regjeringen. En saadan Finantslov vilde maatte ikke, ja, jeg kan rentud sige, vilde ikke være kommen tilstede, hvis Regjeringen havde fastholdt sin Holdning. Men jeg vil spørge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds: Selv om Regjeringen var gaaet sin Vej, hvad det lod til, at det ærede Medlem vilde have sat betydelig mere Pris paa end Ministeriets Udtalelse om dets forestaaende Afgang, tror da det ærede Medlem, at det ved Hjælp af en ny Regjering, som maatte være bleven dannet saaledes, at den kom til at forhandle med Rigsdagen inden Finantslovens Vedtagelse, — at det ved Hjælp af en saadan Regjering — jeg er tilfreds næsten, hvorledes den var bleven sammensat — var lykkedes at slippe igennem Forhandlingen af Finantsloven paa lettere Betingelser end de, der nu foreligge? Jeg tror det ikke. Det ærede Medlem talte fremdeles om Svingninger af det gamle Flertal. Ja, det kan ganske vist se saaledes ud, og efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tillod sig at fremstille Sagen, betvivler jeg ikke, at han vil faae Udskillige til at tro, at der er foregaaet en temmelig stor Svingning; men jeg kan ikke indrømme, at det er Tilfældet. Man stod overfor en ganske ny Situation. Ministeriets Afgang var at betragte som et Faktum, og for at faae en Ende paa den temmelig ubyggeslige Tilstand, hvori vi vare komne, have Thing-